

© Amaranto

RADICALS LLIURE

cicle de nova creació escènica
del 26 d'abril al 13 de maig 2007

RADICALS WEEKEND
mostra per a professionals
11, 12 i 13 de maig

amb el suport de

l'institut ramon llull i el departament de cultura i mitjans de comunicació

informació i reserves

tf. (0034) 932 892 770

gira@teatrelliure.com

www.teatrelliure.com/radicals

Fidels a la vocació d'obrir espais per als creadors d'avui, el Teatre Lliure presenta la primera edició del cicle **Radicals Lliure**, una finestra a propostes escèniques de diversos formats que sovint no tenen la possibilitat de ser mostrats a un públic ampli.

Durant tres setmanes es podrà veure a l'Espai Lliure nou espectacles, alguns d'ells fruit de la col·laboració del Lliure amb alguns d'aquests creadors en el procés de producció, més enllà dels límits de l'exhibició.

Radicals Lliure comença amb tres coproduccions entre el Lliure i les companyies **Amaranto**, **Societat Doctor Alonso** –liderada per Tomàs Aragay i Sofia Asencio–, i amb **Sergi Fàustino**. Configuren la resta de la programació cinc propostes més: la primera direcció d'un jove actor, **Nao Albet**; les tres peces del nou col·lectiu **Derivat** –format per Juan Carlos Lérída, Keith Morino, Anna Roblas i Oriol Rosell–; l'última creació de la companyia **Atolladero** dirigida per Jordi Fondevila; i la col·laboració amb un *workshop* per a professionals de **Rodrigo García**.

Amb els **Radicals Lliure** volem també facilitar un espai de trobada entre els creadors i els professionals del sector i fomentar el debat al voltant de les arts escèniques. Per aquest motiu, el cicle es tanca l'últim cap de setmana amb **Radicals Weekend**: una mostra per a professionals **els dies 11, 12 i 13 de maig**, on convidem programadors nacionals i internacionals a participar en aquest espai d'intercanvi. Com a acte de cloenda d'aquesta primera edició, el diumenge 13 es farà una trobada informal entre artistes i programadors amb paella inclosa.

Amb la ferma voluntat que aquest sigui el primer d'una llarga sèrie de cicles **Radicals**, us convidem a conèixer i gaudir de les històries d'avui en els llenguatges escènics més contemporanis.

RADICALS LLIURE

CICLE DE NOVA CREACIÓ ESCÈNICA
(DEL 26 D'ABRIL AL 13 DE MAIG '07)

ABRIL 2007		dimecres 25	dijous 26	divendres 27	dissabte 28	diumenge 29
18:30h						Cia. Amarantho <i>Four Movements for Survival</i>
20:30h			Cia. Amarantho <i>Four Movements for Survival</i>	Tomàs Aragay / Societat Doctor Alonso Volum 2	Neo Albat / Maxcel Borrás <i>Teenager Experience: Strahnen con Freigleben</i>	Tomàs Aragay / Societat Doctor Alonso Volum 2
22:30h					Cia. Amarantho <i>Four Movements for Survival</i>	
MAIG 2007		dimecres 2	dijous 3	divendres 4	dissabte 5	diumenge 6
18:30h						Sergi Faustino <i>De los condenados</i>
20:30h		Sergi Faustino <i>De los condenados</i>	Anna Roblas + Keith Morino <i>Choque #1 + Bihari</i>	Juan Carlos Léniz <i>El arte de la guerra</i>	Cia. Amarantho <i>Four Movements for Survival</i>	Juan Carlos Léniz <i>El arte de la guerra</i>
22:30h		Tomàs Aragay / Societat Doctor Alonso Volum 2			Sergi Faustino <i>De los condenados</i>	Anna Roblas + Keith Morino <i>Choque #1 + Bihari</i>
		dimecres 9	dijous 10	divendres 11	dissabte 12	diumenge 13
12:30h						Juan Carlos Léniz <i>El arte de la guerra</i>
18:30h					Neo Albat / Maxcel Borrás <i>Teenager Experience: Strahnen con Freigleben</i>	Tomàs Aragay / Societat Dr. Alonso Volum 2
19:00h						
20:30h	Jordi Fondèvila / Atolladero <i>This is my life (2a. part)</i>		Tomàs Aragay / Societat Doctor Alonso Volum 2	Rodrigo Garcia <i>performance</i>	Rodrigo Garcia <i>performance</i>	Sergi Faustino <i>De los condenados</i>
22:30h	Sergi Faustino <i>De los condenados</i>		Jordi Fondèvila / Atolladero <i>This is my life (2a. part)</i>	Cia. Amarantho <i>Four Movements for Survival</i>	Cia. Amarantho <i>Four Movements for Survival</i>	Jordi Fondèvila / Atolladero <i>This is my life (2a. part)</i>

PRODUCCIONS

four movements for survival **cía. amaranto**

Espai Lliure

dies 26, 5, 11 20:30h.

dies 28, 12 22:30h.

dia 29 18:30h.

coproducció **Teatre Lliure** i **Cía. Amaranto** / amb el suport de l'**ICIC**

vestuari **Marta Pelegrina** / vídeo **Gorka Bilbao** / il·luminació **Ana Rovira** /
música **Roger Puig** i **Ramon Pujol**

creadors i intèrprets **Ángeles Císcar** / **David Franch** / **Lidia González Zoilo** /
Martí Sales

agraïments **Aleix Puig**, **Gregori Ferrer**, **Albert Bordonada**, **Laia Oliveras**, **Oleguer Aymamí**, **Albert Casanovas** (músics); **Xavi Gavín**, **Joan Baixas**, **Frederic Amat**, **Juan Ibáñez**, **Semolina Tomic**, **Jordi Forcadas**, **William Jaramillo** i **Paco** (col·laboració vídeos)

El col·lectiu de creadors Amaranto treballa des del 1999 amb la convicció que el teatre és una trobada de significats, no una emissió unilateral per part de l'artista. Quatre moviments on es qüestiona el valor de l'art d'avui amb una imprecisa artesanía híbrida.

primer moviment

L'art de sobreviure

segon moviment

La meva fosca zona gris

tercer moviment

Estudi sobre l'estúpidesa

quart moviment

Drames en V.O.

© Olga Planas

informació i distribució:

David Franch

produccion@cia-amaranto.com

four movements four survival (tercer lliurament de la trilogia del sofà - la mort) és un projecte autocrític que vol qüestionar el valor de l'art en l'actualitat. Tenint en compte que l'art està subdividit en espais d'oci i que l'espectador sap perfectament on anar per trobar el producte que desitja consumir, ens hem de fer la pregunta: quina utilitat té representar un teatre social compromès en un espai teatral amb una programació estable on el públic sap exactament què ve a veure?

En l'actualitat, les pràctiques artístiques ocupen un espai social paradoxal, perquè se situen alhora dins i fora de la societat. Per una banda, estan plenament integrades en l'entramat cultural, social i econòmic, on hi ha una poderosa xarxa pública i privada (galeries, museus, centres institucionals, sales de teatre, festivals...) que dona suport i impulsa l'art contemporani a través de mecanismes molt diversos (compres directes, política de beques, subvencions...) i, per una altra, s'allunya de l'abast de les classes socials oprimides que, alhora, són les protagonistes de les obres artístiques de compromís social.

Representem i volem donar la veu a aquells que no tenen noms ni espai per parlar.

cía. amaranto és un col·lectiu on conflueixen diferents disciplines artístiques (vídeo creació, cinema, arts plàstiques, dramatúrgia, composició musical, interpretació) i que des del 1998 ofereix diversos projectes d'investigació al públic. Totes aquestes disciplines estan orientades a una posada en escena que té com a prioritat investigar en el procés de comunicació i interacció amb l'espectador. Treballem perquè la seva percepció s'allunyi de la contemplació distant i estètica de l'obra. La nostra línia d'investigació s'assenta en la concepció d'un públic implicat en l'espai i en el temps de la *performance*. La relació comunicacional que s'estableix amb l'espectador que comparteix aquest mateix espai és fonamental en la concepció dels diferents esdeveniments que tenen lloc en els treballs de la companyia; no ens interessa la teatralitat si no és en la seva accepció més primitiva, on l'espectador estableix amb la seva mirada la catèxia en trobar a l'espai i a l'esdeveniment alguna singularitat. des de la convicció que la *performance* és una trobada, no una emissió unilateral de significacions; una experiència compartida, no un saber impartit; una confrontació pactada, no una donació passiva d'imatges, investiguem en les diverses formes i tècniques del llenguatge gestual, la paraula, els mitjans audiovisuals i la seva escenificació en l'espai, tenint en compte les capacitats de percepció i d'assimilació del públic contemporani immers en la societat tecnològica. defensem una forma que aculli la confusió, que sigui capaç d'adaptar-se al caos oferint punts de vista multifocals dels temes abordats, amb la intenció de crear debat més que donar respostes tancades i ordenades. Ens allunyem de la posada en escena teatral per desenvolupar narratives que, tot i que també tenen com a suport les accions dutes a terme pels actors, atenen a una cacofonia de mitjans confrontant instal·lacions híbrides de diverses varietats del que és animat i inanimat, l'artesanía i la tecnologia, els organismes vius i les màquines.

volum 2

tomàs aragay - societat doctor alonso

Espai Lliure

dies 27, 29, 10 20:30h.

dies 3, 11 22:30h.

dia 13 18:30h.

coproducció **Teatre Lliure** i **Societat Doctor Alonso** / amb el suport de **Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació**

direcció **Tomàs Aragay** / dramaturgia **Tomàs Aragay** i **Sofia Asencio** / espai escènic i il·luminació **CUBE** / espai sonor **Nilo Gallego** / sessions tecnoDJ **Ángel Molina**

intèrprets **Sofía Asencio** / **Nilo Gallego**

gestió i disseny de producció **Elena de la Vara** / ajudanta de producció **Ariadna Sisquella**

amb la col·laboració de **Nau Coclea**, **Centre Cultural La Mercè de Girona** i **l'Ajuntament de Pontós**

agraïments **Sergi Fäustino**

companyia subvencionada pel **Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya** i **l'INAEM – Ministerio de Cultura**

Habitar l'escenari sempre d'una manera diferent és l'objectiu de la companyia liderada per Tomàs Aragay i Sofía Asencio, que planteja ara una pista de ball on es barregen un peculiar DJ, una dona que balla i alguns accidents poètics, per mostrar el menys espectacular: la poètica del que és patètic.

informació i distribució:

Marta Oliveres Management - M.O.M

<http://www.martaoliveres.com>

m.o.m@martaoliveres.com

tomàs aragay és dramaturg i actor. Va estudiar Direcció Escènica i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona. El 1996, juntament amb Roger Bernat, funda el centre de creació General Elèctrica a Barcelona, que tanca el 2001. Llavors funda amb Sofía Asencio la Societat Doctor Alonso. Tot i la formació teatral, des del seu primer treball *Cruza cuando el hombrecito esté en verde* (1997), ha treballat amb ballarins i ballarines. Aquest primer espectacle va ser creat amb Laura Arís, Sofía Asencio i Nathalie Labiano i va obtenir el Primer Premio de Coreografía del XI Certamen Coreográfico de Madrid. El seu punt de partida per apropar-se a la dansa està lliure de condicionants, pel fet de no ser ballarí, i en parla més des de les emocions que des del moviment. El 1999 presenta al Festival d'Estiu Grec *John Kovach, state of emergency* (Prix d'Auteur als Rencontres Chorégraphiques Internationales de Seine-Saint-Denis). Durant aquests anys també ha desenvolupat la seva feina com a pedagog, amb cursos a diverses universitats, festivals i centres de creació d'arreu d'Europa. La seva línia d'investigació se centra permanentment en les relacions entre les diverses eines expressives que utilitza als seus espectacles (moviment, paraula i música) i en la manera d'integrar en l'intèrpret/creador la consciència del seu potencial creatiu, més enllà de la tècnica. També ha fet guions de cinema en col·laboració amb el director Cesc Gay.

sofía asencio és intèrpret i creadora, ha treballat com a ballarina en diverses companyies com les de Vicente Saez, Lanònima Imperial, Mudances, General Elèctrica o la Cia. Acta. Amb el seu primer solo *donde quieras*, dirigit per Andrés Waksman, inicia un camí per parlar del seu propi món. L'any 2002 crea amb Iva Horvat *La reina de las nieves*. Dirigeix després el solo de Mireia Serra *Émile Zatopek*, i *hazme Feliz* (2003), una *performance* creada també amb Iva Horvat que s'estrena a la galeria La fàbrica de Madrid. L'any 2002 inicia amb Tomas Aragay una nova aventura creativa, la Societat Doctor Alonso, amb el qual col·labora en la creació dels espectacles *sobre la belleza* (2003), *Shopping bread* (2003), *Santa Sofía, el solo d'una ignorant* (2004) i *Sobre la mort* (2005).

societat doctor alonso neix com un espai per a la creació, la formació i la reflexió al voltant del fet escènic. S'estableix en una zona rural, a Ventalló (Alt Empordà), per tal d'allunyar-se del "soroll" que envolta i uniformitza la creació i el món artístic en una gran ciutat com Barcelona. És una manera de girar la mirada cap a l'interior d'un mateix buscant una veu pròpia, i recollint la pròpia tradició cultural per construir un discurs universal fort des de la perifèria. Així mateix, Societat Doctor Alonso neix amb una clara vocació d'intercanvi permanent amb l'exterior, segurs de la necessitat d'estar al corrent de la creació fora de les pròpies fronteres. La companyia forma part de Cèl·lula, un centre de creació i residència recolzat per l'ICAC on, a banda del seu propi treball de creació, organitza diverses activitats de investigació i laboratori, el festival MAPA, Maig Art Paisatge i Acció, i acull en residència altres artistes i companyies nacionals i estrangeres.

de los condenados sergi fäustino

Espai Lliure

dies 2, 12, 13 20:30h.

dies 5, 9 22:30h.

dia 6 18:30h.

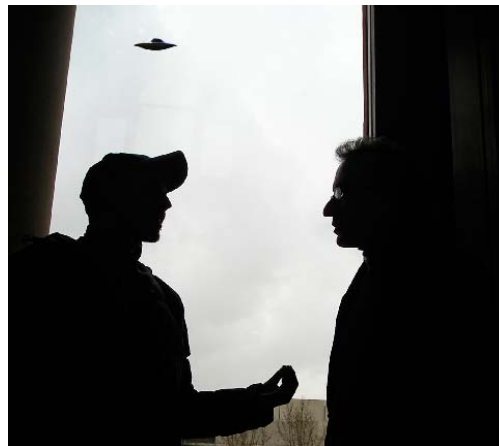
coproducció Teatre Lliure i Sergi Fäustino – M.O.M./El Vivero / amb el suport del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació

direcció Sergi Fäustino / creació Miguel Ángel Altet, David Espinosa i Sergi Fäustino / il·luminació Luis Martí

intèrprets Miguel Ángel Altet / David Espinosa

agraïments Carmelo Salazar i Ricardo Salas

Nova creació de Sergi Fäustino en rigorós directe: dos actors fan de dos actors a l'Espai Lliure. Una exploració sobre el present teatral.

informació i distribució:

Marta Oliveres Management - M.O.M

<http://www.martaoliveres.com>

m.o.m@martaoliveres.com

És difícil parlar d'una obra quan està en procés, per la senzilla raó que les idees, els plantejaments, els materials i les relacions evolucionen, canvien i ens porten cap a uns llocs que no ens podem imaginar en plantejar el punt de partida. Aquests canvis, aquesta evolució són la peça en sí. D'aquesta manera **de los condenados** serà el punt d'intersecció de tres persones: Miguel, David i jo mateix. En aquest moment del procés –portem dues setmanes d'assaigs– jo apporto unes idees que confrontem amb la manera de ser i de pensar del Miguel i del David. D'aquesta confrontació n'apareixerà una línia d'investigació en la qual treballarem per arribar al format final de la peça. Ara només puc explicar el punt de partida, que és molt senzill: dos actors fan de dos actors.

sergi fäustino és actor, director i ballarí, i signa els seus propis espectacles. Va estudiar dansa i direcció a la School for New Dance Development d'Amsterdam (Holanda) entre el 1996 i el 1999. Durant aquest període va participar en diverses produccions que van girar per tot el país. El seu primer solo, *Las putas destrjen el ombre*, era una investigació sobre les qualitats del moviment i es va estrenar encara a Holanda. En tornar, treballa amb la Fura dels Baus, Sol Picó, Carles Santos, Carmelo Salazar i Rosa Muñoz, entre d'altres. El 2003 dirigeix i interpreta el solo-*performance* *Nutritivo*, una coproducció del Mercat de les Flors i l'Antic Teatre que es va poder veure al Sitges Teatre Internacional – Creació Contemporània el mateix 2003. El 2004 hi estrena *La historia de Mª Engracia Morales*, un espectacle per a una actriu de 78 anys i dos actors de 45 i 31 anys, ja en coproducció STI –CC i l'Antic Teatre. El 2005 obté el guardó a l'Espectacle més Innovador a la Feria de Teatro y Danza a Osca i el 5è. Premi d'Arts Escèniques de Lleida per el projecte de l'espectacle *El Cremáster de los Cojones*, una coproducció del Mercat de les Flors, M.O.M.-El Vivero i el mateix Fäustino que s'estrena també el 2005. L'any passat va presentar al Teatre Lliure un espectacle sobre l'amor, *f.r.a.n.z.p.e.t.e.r.*, on treballa amb *lieds* de Schubert.

ESPECTACLES CONVIDATS

teenager experience: straithen con freighthen nao albet - marcel borràs

Espai Lliure

dia 28 20:30h.

dia 5 18:30h.

dia 12 12:30h.

producció **Grup Instrumental Barcelona 216**

direcció **Nao Albet** / creació **Nao Albet** i **Marcel Borràs** / escenografia **Max Glaenzel, Estel Cristià** i **Nao Albet** / vestuari **Lali Batlle** / il·luminació **Roger Bernat** i **Nao Albet** / ombra **Oslo Albet** / coreografia **Ferran Carvajal** / audiovisuals **David Noguera** i **Manel Leal**

intèrprets **Nao Albet** / **Marcel Borràs** / **Laura Cabello "Topo"** / **Miquel Díaz** / **Adrià González** / **Laura Jou** / **Iván Morales**

músics **Joan Baró** i **Arnau Roura**

producció executiva **Mireia Andreu**

agraïments **a tots els qui han col·laborat desinteressadament**

Durant una nit, una colla d'amics converteix el *punch* en un art i uns pares pateixen quan la seva filla no torna a l'hora assignada. Un espectacle escrit i interpretat per adolescents sobre la influència del programa *Jackass* de la MTV en la manera d'entendre la diversió. El primer espectacle que signa el fins ara actor Nao Albet, que ha treballat amb Roger Bernat, Rodrigo García o Mario Gas, entre d'altres.

informació i distribució:

Noemí Suñol

obcn216@hotmail.com

nao albet i roig des de petit és aficionat el món de l'espectacle. Amb 5 anys frisava per veure *West Side Story*, *Grease*, o *Cantando bajo la lluvia* més d'un cop al dia per aprendre els moviments del artistes. Debuta el 2001 amb *The Full Monty*, dirigit per Mario Gas, gràcies a Orestes Gas que va veure possible que Albet interpretés el paper de Nathan, fill de Jerry, el protagonista de l'obra. Des de llavors ha treballat amb Magda Puyo a *Temps real* (2006), Roger Bernat a *Tot és perfecte* (2005), Àlex Rigola a *Santa Joana dels Escorxadors* (2004) i *Juli Cèsar* (2002) i Rodrigo García a *Compré una pala en Ikea para cavar mi tumba* (2003), entre d'altres. També ha treballat en televisió per a City Tv, al programa CityaCegues dirigit per Àngel Llàcer, i per a TVC a les sèries *Majoria absoluta* (dos capítols) i *Ventdelplà* (tres temporades, en el paper de Martí Estalrich). Aquest espectacle és la seva primera direcció teatral.

marcel borràs es va apuntar a classes de teatre amb nou anys a Olot. El seu primer projecte professional va ser *Nits a Besora*, dirigit per Pere Planella. Amb tretze anys treballa en l'espectacle *6 vides d'altres persones*, de l'artista visual Job Ramos. Dos anys més tard participa a *Tot és Perfecte*, de Roger Bernat, on coneix Nao Albet. Amb Roger Bernat també ha treballat en un vídeo art que es presentarà al palau de la Virreina de Barcelona durant el 2007. L'estiu passat va dirigir el seu primer curtmetratge, *4 amigos*, una història narrada en clau Dogma 95. Recentment ha treballat en l'espectacle *Èric i l'Exèrcit del Fènix*, de Víctor Alexandre a partir del cas d'Èric Bertran, sota la direcció de Pere Planella. També ha participat amb Nao Albet en un curtmetratge de l'actor i director Iván Morales.

choque #1 / binari

anna roblas + keith morino - derivat

Espai Lliure

dia 3 20:30h.

dia 6 22:30h.

dia 12 18:30h.

producció **Anna Roblas*** / **Keith Morino – Derivat**

*amb el suport del **Servei de Graduats de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona**

Choque #1 coreografia i direcció **Anna Roblas** / dramaturgia **Anna Roblas** i **Oriol Rosell** / il·luminació **Raimon Rius**

Binari coreografia i direcció **Keith Morino** / música original **Oriol Rosell**

intèrprets **Choque #1** **Anna Roblas** / **Oriol Rosell**

intèrprets **Binari** **Anna Roblas** / **Keith Morino**

Quatre cossos i un col·lapse comú: un accident de cotxe. Concebut com un espectacle a quatre bandes –és a dir, subjecte a quatre perspectives diferents–, **Choque #1** aborda la irrupció tràgica de l'atzar, la subjectivització del temps en un esdeveniment extraordinari i l'impacte físic i psicològic de la col·lisió en els cossos dels quatre personatges en què es desdobra l'Anna Roblas.

Binari. Una trobada íntima entre dos cossos aparentment diferents. La nuesa i l'absència d'un espai comú els porta a una gestualitat compartida on l'atzar genera un miratge de sincronies.

choque #1 s'ha estrenat al Teatre Estudi del Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona el mes de gener del 2006. La coreografia dura 60' minuts.

binari es va estrenar al Fringe Festival for Independent Dance Artists de Toronto l'agost del 2005. La coreografia, de 20' de durada, ha estat adquirida per la companyia sueca Norrdans perquè formi part del seu repertori actual.

informació i distribució:

Derivat info@derivat.org

Paola Marugán distri@derivat.org

anna roblas és coreògrafa i pedagoga de la dansa. Va ser la primera llicenciada de Coreografia i Tècniques de la Interpretació de l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha treballat amb companyies com Lanónima Imperial, Sol Picó, Rami Levi o Carol Dilley, entre d'altres.

keith seiji morino és coreògraf, ballarí i professor de dansa. La seva trajectòria professional inclou llargs períodes de col·laboració amb el Nederlands Dans Theatre i amb la companyia Metros, i un bon nombre de produccions pròpies, a banda d'una llarga carrera com a professor a escoles de dansa i companyies d'arreu del món.

oriol rosell és músic, periodista i programador cultural. En l'àmbit de les arts escèniques, ha compost bandes sonores per a companyies com Lanónima Imperial, Mudances, Ballet Gulbenkian i la Cia. Teatre Lliure. Ha treballat també amb creadors com Roger Bernat i Rosa Novell.

derivat és una plataforma de creació fundada per quatre professionals de llarga trajectòria en l'àmbit de la dansa: Juan Carlos Lérída (coreògraf, ballarí i bailaor), Keith Morino (coreògraf i ballarí), Anna Roblas (coreògrafa i ballarina) i Oriol Rosell (músic). Refusem les estructures jeràrquiques tradicionals per ser, abans que una companyia a l'ús, un espai d'intercanvi i d'experimentació on convergeixin diversos modes i visions de la dansa (el flamenc, el butho, la dansa clàssica, la contemporània) i l'ús dels nous recursos tecnològics per tal d'aprofundir en els punts de connexió i desenvolupar a partir d'aquí llenguatges nous. Aquest posar en comú tradicions aparentment incompatibles ha cristal·litzat, per ara, en tres produccions difícils de classificar, que es presenten en aquest cicle.

el arte de la guerra **juan carlos lérida - derivat**

Espai Lliure

dies 4, 6 20:30h.

dia 13 12:30h.

producció **Juan Carlos Lérida – Derivat**

coreografia i direcció **Juan Carlos Lérida** / dramaturgia i direcció musical **Oriol Rosell** / composició musical **Juli  Carboneras, Marta Roblas, Oriol Rosell** / il·luminació **Maria Dom nech (a.a.i.)** / animació i vídeo **Albert Coma**

intèrprets **Juan Carlos Lérida** ball / **Jorge Mesa "El pirata"** cante / **Juli  Carboneras** piano / **Marta Roblas** guitarra flamenca i acústica / **Oriol Rosell** electr nica

ajudant d'il·luminació i realització **Marc Lleixà**

L'art de la guerra acompanya el guerrer en el seu camí cap el no-res, el camí que neix de la innocència i mor en l'absurd de la violència. El trist ritual de la deshumanització que se salda, sempre, amb la derrota de totes dues bandes. Els qui moren i els qui no moren, tots vençuts.

L'espectacle és una trobada de diversos artistes amb sensibilitats diferents per la poètica del flamenc contemporani. Un espectacle que fa servir la riquesa rítmica i sensitiva del flamenc, la fisicitat de la dansa contemporània i la unió del flamenc amb la música electr nica i acústica.

el arte de la guerra es va estrenar a l'Akademie der K nste de Berlín l'agost del 2006. La coreografia dura 60' minuts.

  Ralf Bieniek

informació i distribució:

Derivat info@derivat.org

Danilo Pioli info@juancarloslerida.com

juan carlos lérida és coreògraf, ballarí, bailaor i professor de flamenc. En els últims deu anys ha col·laborat les companyies de Joaquín Cortes o el Ballet Yoko Komatsubara de Tòquio, entre d'altres, i amb la seva pròpia, 2D1, premiada en diversos certàmens.

oriol rosell és músic, periodista i programador cultural. En l'àmbit de las arts escèniques, ha compost bandes sonores per a companyies com Lanónima Imperial, Mudances, Ballet Gulbenkian i la Cia. Teatre Lliure. Ha treballat també amb creadors com Roger Bernat i Rosa Novell.

derivat és una plataforma de creació fundada per quatre professionals de llarga trajectòria en l'àmbit de la dansa: Juan Carlos Lérida (coreògraf, ballarí i bailaor), Keith Morino (coreògraf i ballarí), Anna Roblas (coreògrafa i ballarina) i Oriol Rosell (músic). Refusem les estructures jeràrquiques tradicionals per ser, abans que una companyia a l'ús, un espai d'intercanvi i d'experimentació on convergeixin diversos modes i visions de la dansa (el flamenc, el butho, la dansa clàssica, la contemporània) i l'ús dels nous recursos tecnològics per tal d'aprofundir en els punts de connexió i desenvolupar a partir d'aquí llenguatges nous. Aquest posar en comú tradicions aparentment incompatibles ha cristal·litzat, per ara, en tres produccions difícils de classificar, que es presenten en aquest cicle.

this is my life (2a. part) atolladero

Espai Lliure

dia 9 20:30h.

dies 10, 13 22:30h.

coproducció **Generalitat de Catalunya i Ajuntament de Lleida**

dramatúrgia i direcció **Jordi Fondevila** / textos **Itxaso Arretxe, Jordi Fondevila, Irene Martínez, Xavier Pla, Xavi Sáez, Neus Suñé** / coreografies **Neus Suñé** / escenografia i vestuari **Irene Martínez** / il·luminació **Miki Arbizu** / so **Damià Martínez** / vídeo **MTM & Karavan Films**

intèrprets **Itxaso Arretxe / Xavi Sáez / Neus Suñé**

ajudant de direcció **Xavier Pla**

La companyia fundada l'any 2000 per Xavier Pla i Jordi Fondevila presenta el seu cinquè espectacle, que proposa una manera diferent d'enfrontar-se a la vida davant les atrocitats del món contemporani. Un espectacle dedicat a totes aquelles persones que algun cop han estimat.

this is my life (2a part) es va estrenar al Teatre Escorxador de Lleida i ha estat seleccionat pel Circuit 06 de la Red de Teatros Alternativos. S'ha pogut veure al Teatro Principal de Zaragoza, al Teatro La Fundición de Bilbo, a les sales Tarambana i Cuarta Pared de Madrid, al Carme Teatre de València i al Centre Cultural "La Caixa" de Granollers. També ha estat convidat al Festival PNRM 06 d'Olot i a Escena Abierta 07 de Burgos.

© Atolladero

informació i distribució:

Atolladero

atolladeromail@terra.es

Marta Oliveres Management - M.O.M

<http://www.martaoliveres.com>

m.o.m@martaoliveres.com

this is my life (2ª part) és un espectacle que neix de la voluntat d'interpretar el sentit de la vida. Quin tema, no?, "la vida". Quantes coses que hi caben en una sola vida: alegries, tristeses, bons moments, mals moments, de tot una mica però quantes coses. Nosaltres som d'aquell tipus de gent que sol asseure's davant de la tele i afligir-se per va com va el món. Dels que, de vegades, sense saber ben bé per què, ens vénen al cap pensaments sobre que malament que s'ho passa aquest i aquell i el de més enllà. Se'ns fa el cor petit i, ja hi som!, sentim la irrefrenable necessitat de dir quatre coses que suposem ben dites i cagar-nos el la puta mare que va parir els cabrons que fan que el món estigui com està. Però un bon dia, algú molt savi (i si no ho era, ens és ben igual), ens va fer veure que la cosa no anava per aquí. El secret es veu que no està en cagar-se en ningú ni en res, hi ha certes lluites que passen tant per damunt de cadascú que és absurd dedicar energies a fer-les canviar; és quasi impossible, per no dir del tot. Així doncs, el secret, la nostra lluita, no es basa en atacar les coses "lletges", per anomenar-les d'alguna manera, sinó en fer que cadascú creï coses belles i més coses belles al seu voltant, que afectin als altres, i que aquests també en creïn que afectin als següents, i així fins a l'infinit. D'aquesta manera es produeix un efecte d'eclipsi que potser algun dia, tan de bo, cobreixi tot el planeta. A nosaltres ens va agradar molt aquesta teoria i ens ho vam prendre al peu de la lletra: vam decidir canviar de rotllo i dedicar-nos a crear i a parlar de les coses belles; de les coses per les quals val la pena viure. I d'aquí surt **This is my life (2ª part)**: d'una nova manera de veure i viure la vida i una nova manera de parlar-ne. **This is my life (2ª part)**, no és un espectacle neohippie. És un espectacle que parla de coses tan importants com la vivenda i la situació del Barça a la lliga.

atolladero neix l'any 2000 de la mà de Xavier Pla i Jordi Fondevila, amb la voluntat de crear un espai de confrontació que servís de catapulta per mostrar un segell i uns continguts propis. Els treballs d'Atolladero no s'emmarquen ni es defineixen a partir d'una adscripció estètica o una disciplina concreta. Més aviat és el seu discurs el que defineix la companyia en essència. Un discurs motivat per manifestar les parts més fosques i les més lluminoses de la condició humana. Així doncs, cada tema s'aborda a partir de les disciplines escèniques que es creuen més adients segons l'enfocament del discurs. Des de llavors han presentat *Homografia*, a partir de textos de Paul Auster, Heiner Müller i Peter Handke (2000); *Subjectes* (2001); *Evitant quedar-nos immòbils als racons de les nostres habitacions*, a partir de textos d'Albert Balasch, Victòria Spunzberg, Jorge Raedó, Daniel Salgado, Anaïs Schaaff i Esteve Soler Miralles (2003), i *This is my life* (2005). També ha publicat la dramaturgia de *Subjectes* el 2003 (Ricard Boluda editors).

jordi fondevila s'ha format en direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre de Barcelona. Des del 1990 ha treballat com a actor, ajudant de direcció i director amb les companyies Teatredetext, Alberto Bokos i La Carnicería Teatro. També ha estat vinculat com a director al Tantarantana Teatre, al Teatre Lliure, al Centre de Titelles de Lleida i a l'Auditori de Barcelona. L'any passat va dirigir el Festival Internacional de Teatre Visual i d'Objectes de Barcelona NEO-2006.